

Sygn. akt I ACz 2056/12

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Andrzej Struzik

SSA Jerzy Bess

SSA Zbigniew Ducki

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2013 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku T. N.

przy uczestnictwie Z. N.

o ubezwłasnowolnienie

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 27 lipca 2012 r., sygn. akt XI Ns 323/11

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt I ACz 2056/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy zawiesił postępowanie. W uzasadnieniu wskazano, że pełnomocnik wnioskodawcy został zobowiązany na rozprawie w dniu 28 czerwca 2012 r. do przedłożenia zaświadczenia lekarskiego dotyczącego stanu zdrowia wnioskodawcy, który nie stawił się na rozprawie w tym dniu, a jego niestawiennictwo pełnomocnik usprawiedliwił chorobą uniemożliwiającą jego stawiennictwo w Sądzie – w terminie 21 dni pod rygorem zawieszenia postępowania. Takie zaświadczenie nie zostało złożone do dnia dzisiejszego, wobec czego Sąd Okręgowy orzekł o zawieszeniu postępowania na mocy art. 177 § 1 pkt. 6 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie złożył wnioskodawca, domagając się jego uchylecia, zarzucając naruszenie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. poprzez uznanie, że nieprzedłożenie zaświadczenia lekarskiego dotyczącego stanu zdrowia wnioskodawcy stanowi podstawę do zawieszenia postępowania. W uzasadnieniu wskazano, że stanowisko wyrażone przez Sąd I instancji prowadziło do przyjęcia, że ubezwłasnowolnienie uzależnione jest od stawiennictwa wnioskodawcy, gdy tymczasem jedynym celem ubezwłasnowolnienia jest dobro uczestnika.

Stanowisko w sprawie przedstawił Prokurator Prokuratury Okręgowej, popierając zażalenie, Wskazano na treść art. 513 k.p.c., zgodnie z którą niestawiennictwo uczestników w postępowaniu nieprocesowym nie tamuje rozpoznania sprawy. Podniesiono także, iż w sprawie zostały przeprowadzone już stosowne opinie psychologiczne i psychiatryczne.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione i prowadzi do uchylecia zaskarżonego postanowienia.

Jako podstawę zawieszenia wskazano art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. W myśl tego przepisu sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli na skutek braku lub wskazania złego adresu powoda albo niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie adresu pozwanego lub niewykonania przez powoda innych zarządzeń nie można nadać sprawie dalszego biegu. Jak wynika z treści przepisu przyczyną zawieszenia postępowania może być tylko takie niewykonanie zarządzeń sądu, które nie pozwala na dalsze prowadzenia sprawy. W niniejszej sprawie nieprzedłożenie przez pełnomocnika zaświadczenia lekarskiego odnośnie stanu zdrowia wnioskodawcy nie ma znaczenia dla rozpoznania sprawy. Niezależnie bowiem, czy niestawiennictwo wnioskodawcy było usprawiedliwione czy też nie, sprawa może toczyć się dalej. Brak zwłaszcza przeszkód do wyznaczenia kolejnego terminu rozprawy, na którą można wezwać wnioskodawcę. Biorąc pod uwagę, że od czasu rozprawy, na której nie stawił się wnioskodawca upłynęło już ponad pół roku nie należy wykluczać, że stan jego zdrowia mógł się zmienić.

Właściwym środkiem dyscyplinującym stronę, która uchyla się od stawiennictwa w celu uchylecia się do przesłuchania jest stosowanie grzywny na podstawie art. 274 § 1 k.p.c. w zw. z art. 304 zd. 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., a nie zawieszenie postępowania. Na marginesie należy nadto podkreślić, że o ile stosowanie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. jest dopuszczalne w postępowaniu nieprocesowym na zasadzie art. 13 § 2 k.p.c., to musi odbywać się odpowiednio, tj. z zachowaniem odrębności postępowania nieprocesowego. Oznacza to w szczególności większą inicjatywę stron. Zwłaszcza w postępowaniu o ubezwłasnowolnienie sąd nie może uzależniać prowadzenia sprawy od stanowiska wnioskodawcy, skoro celem postępowania jest dobro uczestnika, który ma być ubezwłasnowolniony.

Zgodzić się należy ponadto ze skarżącym i z Prokuratorem, że w przedmiotowej sprawie przeprowadzone już zostało – co najmniej w znacznej mierze – postępowanie dowodowe i należy przypuszczać, że ewentualny dowód z przesłuchania wnioskodawcy nie musi mieć decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Mając na względzie powyższe, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.